

Sygn. akt III KK 747/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **B. B.**

ukaranego z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 23 stycznia 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego w części dotyczącej orzeczenia o karze,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w N.

z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt II W [...],

p o s t a n o w i ł

**uchyla wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie
przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w N.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt II W [...], Sąd Rejonowy w N. obwinionego B. B. uznał za winnego tego, że „w dniu 4 kwietnia 2018 r. o godzinie 19.10 w miejscowości S. gmina B., woj. [...], przed sklepem spożywczym, w miejscu publicznym objętym zakazem, spożywał napój alkoholowy w postaci piwa puszkowego marki „K.” wbrew zakazowi”, tj. popełnienia wykroczenia określonego w art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj.: Dz. U. 2016, poz. 487, obecnie Dz. U. 2018, poz. 2137 tj.) i za to ukarał go karą miesiąca ograniczenia wolności polegającą na wykonaniu 20 godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne.

Wyrok ten wobec ukaranego uprawomocnił się w dniu 19 maja 2018 r. (k. 19).

Kasację na korzyść B. B. – w części dotyczącej orzeczenia o karze – wniósł Prokurator Generalny. Zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj.: Dz. U. 2016, poz. 487 ze zm.), polegające na wymierzeniu za powyższe wykroczenie obwinionemu B. B. kary 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności, podczas gdy popełnienie powyższego czynu zagrożone jest wyłącznie sankcją w postaci grzywny”, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wobec oczywistej zasadności kasacji wniesionej na korzyść obwinionego możliwe było jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.

Wykroczenie stypizowane w art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zagrożone jest wyłącznie karą zasadniczą grzywny. Ustawodawca nie przewidział natomiast orzeczenia za taki czyn bez wątpienia surowszej kary jaką jest kara ograniczenia wolności (zob. systematyka art. 18 k.w.). Zgodzić należy się w związku z tym z autorem nadzwyczajnego środka zaskarżenia, że rozstrzygając w sposób

wskazany w zaskarżonym wyroku, a więc wymierzając obwinionemu karę ograniczenia wolności, Sąd Rejonowy bezspornie w sposób rażący naruszył prawo materialne i było to naruszenie o istotnym wpływie na orzeczenie o karze skutkujące wobec ukaranego surowszą formą represji, nieprzewidzianą w sankcji powołanego wyżej przepisu.

Obligowało to Sąd Najwyższy do uchylenia wyroku w zaskarżonej przez Prokuratora Generalnego części i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowi *meriti*. Procedując powtórnie, w zakresie w jakim nastąpiło przekazanie, Sąd ten orzeknie ponownie o karze za przypisany obwinionemu czyn bacząc, aby nie powtórzyć stwierdzonego uchybienia oraz mając na uwadze kierunek wniesionej kasacji.